

בפחצות הלילה נכנס הקדוש ברוך הוא לגן עדן להשתעשע עם הצדיקים, ואז צריך לאדם לקום ולעסק בתורה.

והרי נאמר שהקדוש ברוך הוא וכל הצדיקים שפגן עדן, כלם מקשיבים לקולו. זהו שכתוב (שיר ח) היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני. והרי פרשוה, היושבת בגנים - זו כנסת ישראל שמשפחת את הקדוש ברוך הוא בשבח התורה בלילה. אשרי חלקו של מי שמשפחה עמה לשבח את הקדוש ברוך הוא בשבח התורה.

וכשכא הבקר, כנסת ישראל באה ומשתעשע בה הקדוש ברוך הוא, ומושיט לה שרביט של חסד, ולא רק עליה לבדה, אלא עליה ועל אלו שמשפחה עמה, והרי נאמר שכתוב (תהלים מב) יומם יצוה ה' חסדו ובלילה וגו'. ועל זה נקראת אילת השחר.

ואמר רבי שמעון, בשעה שרוצה להאיר הבקר, נחשוף, והאור נהיה קודר, וקדרות נמצאת. אז מתחברת אשה בכעלה, ששנינו, אשה מספרת עם בעלה לדבר עמו ונכנסת להיכלו.

אחר כך פשוט השמש להכנס, מאיר וכא הלילה, ונוטל אותו. אז כל השערים סתומים, וחמורים נוערים, וכלבים נובחים. כשנחצה הלילה מתחיל המלך ולקרא לקום והגבירה לומר, וכא המלך ומקיש על שער ההיכל, ואומר פתחי לי אחותי רעיתי וגו'. ואז משתעשע בגשמות הצדיקים.

אשרי חלקו של אותו שמתעורר

בכלל דליליא הוא, אבל בפלגות ליליא, קדשא בריך הוא עאל בגנתא דעדן, לאשתעשעא עם צדיקיא, וכדין, בעי ליה לבר נש למיקם, ולמלעי באורייתא.

והא אתמר, דקודשא בריך הוא וכל צדיקיא דבגנתא דעדן, פלהו צייתין לקליה, הדא הוא דכתיב, (שיר השירים ח) היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני, והא אוקמוה, היושבת בגנים: דא כנסת ישראל, דאיהי משפחת ליה לקודשא בריך הוא, בשבחה דאורייתא, בליליא. זכאה חולקיה, מאן דאשתתף בהדה, לשבחה ליה לקודשא בריך הוא, בשבחה דאורייתא.

וכר אתי צפרא, כנסת ישראל אתיא ומשתעשעא ביה בקודשא בריך הוא, ואושיט לה לגבה שרביטא דחסד, ולא עלה בלחודה, אלא עלה, ועל אינון דמשפחה בהדה, והא אתמר דכתיב, (תהלים מב) יומם יצוה יי' חסדו ובלילה וגו'. ועל דא אילת השחר אקרי.

ואמר רבי שמעון, בשעתא דבעי לאתנהרא צפרא, אתחשוף ואתקדר נהורא, וקדרותא אשתכח. פדין אתחברת אתתא בכעלה, דתנינן, אשה מספרת עם בעלה, למשתעי בהדיה, ועאלת להיכליה.

לבתר פד בעי שמשא למיעל, אתנהיר ואתת ליליא, ונטיל ליה. פדין כל תרעין סתימין, וחמין נערין, וכלבין נבחין, פד אתפלג ליליא, שארי מלכא (למקרי) למיקם, ומטרוניתא לזמרא, ואתי מלכא ואקיש לתרעא דהיכלא, ואמר (שיר השירים ה) פתחי לי

אחתי רעיתי וגו'. וכדין משתעשע בגשמתהון דצדיקיא.

זכאה חולקיה דההוא, דאתער ההוא זמנא במלי דאורייתא, בגין דא, כל